

Aloma, de Mercè Rodoreda

ACTIVITAT 1. BIOGRAFIA. Què en sabem, de Mercè Rodoreda?

V F Mercè Rodoreda, l'autora més universal de la narrativa catalana contemporània, neix el 1908 en una petita torre amb jardí del barri de Sant Gervasi de Cassoles, de Barcelona.

V F Quan Mercè Rodoreda neix, Sant Gervasi de Cassoles és una barriada barcelonina que només feia quinze anys que s'havia annexionat a la capital, la ciutat convulsa on els anarquistes i els gàngsters de la patronal es disputen els carrers.

V F Els pares i els avis de Rodoreda són amants de la literatura i de la música.

V F La figura de l'àvia materna marca Rodoreda, i li inculca un profund sentiment catalanista, l'amor per la llengua i l'amor per les flors.

V F El 1928 es casa feliçment amb el seu cosí Joan Gurguí Guàrdia, força anys més gran que ella, amb qui té un fill. La vida de casada desperta en Rodoreda un desig cada vegada més fort d'independència, d'escriure, de tenir un ofici.

V F El 1938 es publica la novel·la *Aloma* (escrita el 1936 i premiada el 1937).

V F El 1937 se separa, i el 1939 emprèn el camí de l'exili només amb el seu fill.

V F Rodoreda i altres escriptors s'instal·len en un castell disposat per acollir refugiats, a Roissy-en-Brie, població propera a París.

V F Durant els primers anys d'exili, sempre establerta a París, es guanya la vida cosint per a uns magatzems i escrivint contes.

V F A finals de la dècada dels quaranta Rodoreda comença a tenir problemes de salut, i també en aquesta època comença una intensa correspondència amb Armand Obiols, la seva parella a l'exili.

V F El 1957 guanya el premi literari Víctor Català amb un recull de contes.

V F El 1962 publica la seva famosa obra de teatre *La plaça del Diamant*.

V F A partir de 1970 les traduccions de la seva obra a altres llengües es multipliquen.

V F El 1971 mor Armand Obiols a Viena.

V F El 1974 es publica *Mirall trencat*, una novel·la de maduresa.

V F Els darrers anys de la seva vida publica les obres completes i contes, rep premis, s'escriu la primera tesi doctoral sobre la seva obra, s'estrenen versions televisives i cinematogràfiques a partir d'obres seves... Arriba el reconeixement.

V F El 1993 mor a Catalunya, i és enterrada al cementiri de Romanyà de la Selva.

ACTIVITAT 2. VOCABULARI. Hem après vocabulari nou, llegint *Aloma*?

1	Va cremar els llibres i els escrits que Daniel havia deixat. Ho havia anat esquinçant tot.		Posar-se gelós o gelosa
2	Creixia una mata verda com la pedra d'un anell que havia vist feia pocs dies en una aparador. S'havia quedat enlluernada .		De roba cosida per la part superior i deixada penjar, amb què s'adorna una faldilla, una cortina, etc.
3	La banyera estava escrostonada .		Mig adormit
4	L'havia deixat bocabadada amb les seves històries d'indis.	1	Trencar, fer trossos amb una estirada
5	L' esgarrifava imaginar-se vivint en un pis sense gens de jardí.		Que té por, que ha agafat por
6	Potser tenia una amiga. Només de pensar-ho es va engelosir .		Fascinar, captivar
7	Va obrir d'una revolada i va entrar al menjador.		Bestiesa, neciesa
8	Dani va mirar-la tan esporuguit que va desarmar-la.		Fet malbé per l'ús
9	Estava endormiscat i no volia obrir la boca.		Que ha perdut un tros, un cantell
10	Per escriure tantes ruqueries més valia plegar.		Por, sentiment de depressió que s'empara d'algú i que el fa pensar en possibles perills contra els quals se sent indefens
11	Elles duïen faldilles plenes de farbalans .		Horroritzar, esborronar
12	Per un esvoranc entre els núvols es veia un tros de cel negre com el mar.		Sorprès, meravellat, admirat
13	Li va venir una mica de basarda . Tot li semblava misteriós.		Esquinçar, fer a trossos
14	Hi havia una escampadissa de pardals per terra		Forat, buit, produït en alguna cosa a causa de desprendre-se'n un tros
15	Es devia penedir d'haver estripat aquella carta.		Amb un moviment ràpid i violent, com una estirada, una empenta
16	Els mobles eren vells i tronats .		Gran escampada, estesa de coses escampades

ACTIVITAT 3. LECTURA I COMENTARI DE FRAGMENTS

► Llegim i comentem fragments sobre *Aloma*. Compartim aquestes idees?

“L’obra comença amb la frase: “L’amor em fa fàstic!”; es tracta d’unes paraules premonitòries, que anuncien el nucli de la història i d’aquesta manera en preparen l’atmosfera i el sentit”.

“Es tracta d’una obra coherent i ben estructurada, que emmiralla la transformació d’una adolescent innocent i somniadora en una adulta madura i desencisada”.

“La mort d’un infant amb l’arribada de l’oncle d’Amèrica, el nebodet Dani, representa també la mort de la infantesa d’Aloma, fet real i alhora simbòlic. Per tant, la pèrdua de la infantesa és l’escenari central de la novel·la”.

“L’amor i la mort, els dos grans temes de l’autora, ja són ben presents en aquesta obra”.

“La descoberta de la soledat és, de fet, un dels grans temes d’*Aloma*”.

“El fracàs en l’amor i el context familiar aboquen Aloma a una situació límit, depressiva”.

“La quotidianitat de la protagonista es veu trasbalsada quan en Robert ve a passar una temporada a casa seva. Sent per ell una barreja d’atracció i repulsió, però se n’enamora”.

“Es podria considerar que Rodoreda fa l’anàlisi psicològica d’una noia gairebé adolescent, solitària i introvertida, que fantasieja amb l’amor d’un parent, encara solter i ja madur”.

“A *Aloma*, Rodoreda comença a desenvolupar-hi el seu estil característic basat sobretot en el recurs simbòlic. Identifica el jardí i la llar amb el món de la innocència, món que Aloma abandonarà al llarg de la novel·la. Es tracta, per tant, d’una novel·la que narra la transformació de l’infant en adult”.

“L’autora usa, amb finalitat simbòlica, el temps: l’obra comença a la primavera, el temps de la florida, continua amb l’estiu, el clímax de la trama, la tardor suposa el principi de la decadència i a l’hivern s’encadenen tots els desastres. La novel·la conclou amb la promesa d’una nova primavera i, per tant, deixa el final obert”.

ACTIVITAT 4. OPINIÓ PERSONAL. Quina opinió en tenim, de la novel·la *Aloma*?

Podríem donar la nostra opinió personal sobre l’obra?

Ens ha agradat, el llibre?

Ens ha resultat difícil, la llengua?

Se’ns ha fet llarg, feixuc o avorrit?

Què ens ha aportat? Ens ha fet reflexionar? Hi hem après alguna cosa?

Ens vindrà de gust, llegir alguna altra obra de l’autora?